

Wedstrijdverslag zaterdag 19 december 2009 AVV Keistad – Voleem

Al enkele weken (zeg maar gerust het hele seizoen al) roepen we dat we een wedstrijdverslag moeten schrijven, maar het komt het er gewoon niet van. Waarom nu dan wel zul je je misschien afvragen.... ik ben van mening dat de wedstrijd van gisteren een mooie weergave is van hoe het seizoen tot nu toe verloopt.

Laten we beginnen bij het begin.

Seizoen 2009-2010, dames 1 in een licht gewijzigde samenstelling. Vijf dames speelde al enige seizoenen in dames 1 (dit waren er eigenlijk 6 maar door blessureleed moest er 1 afhaken) en daar kwamen drie "nieuwe" dames bij. Die wijziging betekende weer even wennen, voor sommige wennen aan het 5-1 systeem, maar vooral wennen aan elkaar. Leren hoe iemand speelt, wie gaat wel voor die bal en wie niet, hoe wil die de bal aangespeeld krijgen en vooral leren om op elkaar te vertrouwen.

Inmiddels zijn we enkele maanden en enkele wedstrijden verder en begint het langzaam te komen.

Nu terug naar gisteren. Even voor het plaatje... Buiten lag er sneeuw, het was op sommige stukken glad en er stond een guur windje. Voor het verloop van de wedstrijd is dit niet echt van belang, maar toch wel even leuk om te vermelden.

De wedstrijd... om 14.30 uur moesten we spelen tegen AVV Keistad in Amersfoort. Om een uur of twee waren we redelijk compleet, er waren er 7 van de 8, de coach was er, de flessen waren er, we kwamen nog 1 teamgenoot te kort en de ballen waren er niet. Nu bleek dat nummer 8 samen met de ballentas bij de verkeerde sporthal stond. Die gingen dus wat later komen.

Toch maar vast naar binnen, even omkleden (voor zover dit nog nodig was), flessen vullen en we konden aan de bak.

Voor het warmlopen heb je nog geen bal nodig, maar daarna is het wel handig om er een aantal tot je beschikking te hebben. Bij gebrek aan een ballentas, maar even naar de tegenpartij om daar een bal te lenen. Ondertussen werd ons vermiste teamlid telefonisch naar de juiste sporthal genavigeerd.

Na de warming-up was het tijd om te beginnen.

We gingen goed van start en al snel stonden we 7 punten voor, de pass was netjes, waardoor de set-up mooi gegeven kon worden en er aangevallen kon worden. Iedereen ging voor elke bal, er werd gevochten voor de punten en er stond echt een team. Maar toen..... echt geen idee wat er gebeurde, maar het liep niet meer. De pass kwam niet meer, waardoor de rest van de opbouw ook niet meer ging lukken. Er gingen drie mensen voor een bal om vervolgens met z'n drieën op de grond te liggen kijken naar een bal die als nog niet gespeeld was. Of er stonden drie mensen te kijken naar hoe de bal op de grond kwam. En als er dan een van ons onder de bal zat om een mooie pass te geven, stuiterde de bal van de armen af, maar dan wel de verkeerde kant op. Er zat geen zekerheid meer in, het vertrouwen leek als sneeuw voor de zon verdwenen. Ondanks de voorsprong werd de set verloren.

De tweede en de derde set lieten een beetje het zelfde beeld zien als het einde van de eerste set, het lukte wel om aardig bij te blijven, maar er zat totaal geen overtuiging in. Sommige dingen lukte wel andere dingen lukte totaal niet. Ondanks dat we aardig gelijk opgingen met de tegenstander lukte het niet om 1 van de twee sets winnend af te sluiten.

De vierde set was echt een kopie van de eerste we konden een mooie voorsprong opbouwen, er zat weer pit in en het lukte allemaal weer. Misschien ook omdat de tegenpartij de wedstrijd al gewonnen had en zij wat minder gingen spelen (maar dat mag ik waarschijnlijk niet schrijven). Maar ook nu kwam er weer dat omslagpunt, er kwam twijfel of misschien moet je het omschrijven als gemakzucht in het spel. De concentratie werd minder, de pass bleef redelijk maar de meeste aanvallen belanden in het net of buiten het veld. En echt, het net was niet hoger gehangen en ik heb niemand de lijnen zien verplaatsen. Het was bijna knap zoals we ons weer in die vertwijfeling lieten drukken. De voorsprong wederom weggegeven en uiteindelijk werd ook de vierde set verloren.

Waarom is deze wedstrijd dan een weergave van hoe het seizoen tot nu toe verloopt. Je ziet dat wij sinds het begin van het seizoen zijn gegroeid. Gegroeid in het spel, ons vertrouwen in elkaar en het teamgevoel. Er zijn momenten waarop er mooi en intensief gevolleybald wordt, maar soms zie je ook de vertwijfeling weer toeslaan. En merk je dat we als team dan nog niet in staat zijn om ons te herpakken en weer goed te gaan spelen. We gaan het positief blijven bekijken en ons vasthouden aan de momenten waarop we gewoon goed staan te spelen.

Een goed voornemen voor 2010, blijf vertrouwen in elkaar, in je eigen kunnen en vooral met veel plezier lekker ballen.